

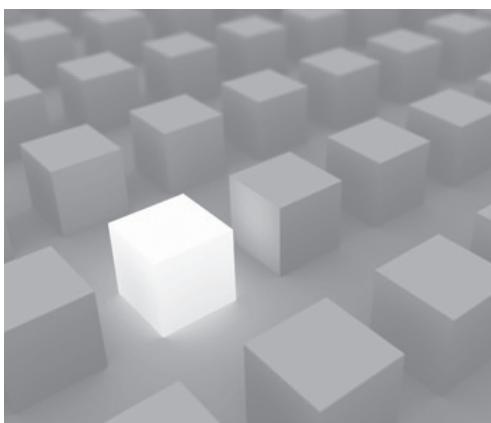
ໂປຣແກຣມສະສົມໄມ່ລື-ບວດກ່ຽວຂ້ອງມາດໂລກ

(Experiential Innovation)

ดร.ພັນຮຸນດີ ເກຫວັນດີ*

ບກຄັດຍ່ອ

ໂປຣແກຣມສະສົມໄມ່ລື ຄືອກເນີດໃນປີ 1981 ໂດຍ
ສາຍການບິນ American Airlines ເຮັດວຽກການເປັນ
ໂປຣແກຣມລຶ່ງເສີມການຂາຍທີ່ຕອບແຫັນຄວາມຈົງຮັກກັດຕີ
ຂອງນັກເດີນທາງ ພັດນາຈານກາລາຍມາເປັນເຄື່ອງມືອີນໃນ
ການສ້າງປະສົງການຮັບໃຈທີ່ນັກເດີນທາງໃຫ້ ແລະ ເຫັນຄຸນຄ່າ
ນັກເດີນທາງໄມ່ເພື່ອແລກໄມ່ລືເພື່ອບິນພຣີທີ່ເພື່ອຫ້ອງພັກພຣີ
ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງສາຍາຮາເລືອກຮັບສີທີ່ປະໂຍຝນອື່ນໆ ທັງທີ່
ເກີຍກັນການເດີນທາງແລະໄມ່ເກີຍຂ້ອງ “ໄມ່ລື” ໃນວັນນີ້
ຈຶ່ງກາລາຍເປັນ “ເຈີນສຸກລູ່ໃໝ່” ທີ່ມີອັຕຣາແລກປັບປຸງແລ້ວແລ້ວແຕ່ສາຍການບິນ

ໃນການກຳໄໝໄມ່ລືຂອງທຸນມີ “ສາກພົດລ່ອງ” ສາຍການບິນ
ຕ່າງແບ່ງຂັນກັນເພື່ອທຳໄໝການແລກໃຊ້ໄມ່ລື ແລະ ວິທີການ
ສະສົມໄມ່ລືມີຄວາມໜາກທາຍ້າຂຶ້ນ ເນື່ອລິທີປະໂຍຝນ
ໃນການແລກໄມ່ລືໄໝໄດ້ຈຳກັດອູ່ແຕ່ກັນການບິນເທົ່ານັ້ນ ລູກຄ້າ
ກີ່ສາມາຄສະສົມໄມ່ລືໄໝໄດ້ໂດຍທີ່ໄມ້ຕ້ອງບິນ ການຈັບຈ່າຍ
ໃຊ້ສອຍຜ່ານນັ້ນຕ່າງໆ ດັ່ງກ່າວການສ້າງການໃນຈຳນວນໄມ່ລືສະສົມ

ຜົດປະໂຍຝນທີ່ສາຍການບິນໄດ້ຮັບຄືການຂາຍໄມ່ລື
ໃຫ້ກັນບໍລິຫານຕ່າງໆ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າໂປຣແກຣມສະສົມໄມ່ລື
ໄດ້ໃຫ້ຄຸນອນເກອນນັ້ນທີ່ຕ່ອງລູກຄ້າໃນຫຼານຂອງການເປັນ
ປະສົງການຮັບໃຈທີ່ໃຫ້ຄຸນຄ່າກັນການເດີນທາງ ແລະ ຕ່ອສາຍການບິນ
ໃນຫຼານຊຸຽກທີ່ສ້າງຮ່າຍໄດ້ໃຫ້ກັນສາຍການບິນ

* ອາຈານຢ່າງຈຳກັດວິຊາພານິຍືສາສຕ່ຽນ ຄະພານິຍືສາສຕ່ຽນ ແລະ ບັນຫຼຸງ ຈຸ່າລັງການຮັບໃຈທີ່ສາຍການບິນ

** ນທຄວາມນີ້ເຄີຍໄດ້ຮັບການເພີ່ມແພວໃນຫຼັງສືບຕ່າງໆ ເພື່ອການເປັນປະສົງການຮັບໃຈທີ່ໃຫ້ຄຸນຄ່າກັນການເດີນທາງ ແລະ ຕ່ອສາຍການບິນ
ແລະ ບັນຫຼຸງ ຈຸ່າລັງການຮັບໃຈທີ່ສາຍການບິນ ເພີ່ມແພວໃນຫຼັງສືບຕ່າງໆ ເພື່ອປະໂຍຝນທີ່ໄດ້ຮັບຄືການຂາຍໄມ່ລື

Abstract

A Frequent Flyer Program, introduced by American Airlines in 1981, has a humble beginning as a sales promotional program that rewarded travelers' loyalty. It has evolved to become a tool that enhances travelers' experience. Travelers can exchange mileages not only for a free ticket or a free room, but also for other benefits unrelated to traveling. Today, mileage is equated to "a new currency" that has different exchange rates and returns dependent upon airlines.

In order to compete in terms of "liquidity", each airline has come up with diverse choices to redeem and earn mileage. As customers can use miles for non-flying rewards, customers can also collect points without having to fly. Miles are earned on credit cards linked to the airlines' programs. The benefit gained by an airline is to sell miles to credit card companies. A Frequent Flyer program has created not only a valuable experience for customers but also a lucrative business for an airline.

นวัตกรรมทางการท่องเที่ยวที่จะกล่าวในบทความนี้ เป็นนวัตกรรมประเภทหนึ่งที่มีชื่อเรียก ภาษาอังกฤษ โภคทรัพย์และแปลยกว่า “Experiential Innovation” คำว่า Experiential บอกในตัวแล้วว่า จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เมื่อนำมารวมกับคำว่า “นวัตกรรม” กลายเป็นมีความหมายว่า “การเปลี่ยนแปลงแต่เพียงภายนอกที่ทำให้ลูกค้ารู้สึกดีขึ้นหรืออีกนัยหนึ่งทำให้ลูกค้าได้รับประสบการณ์ที่ดีขึ้นกับผลิตภัณฑ์หรือบริการใดๆ ที่คุ้นเคยอยู่แล้ว” (Davenport et al., 2006) จริงอยู่ว่าเมืองไทยวิธีที่จะเปลี่ยนแปลงและสร้าง สิ่งที่ใหม่ และแตกต่าง แต่จะทำอย่างไรจึงจะทำให้ลูกค้ารู้สึกดีขึ้น กับสินค้าและบริการที่คุ้นเคย

จะยกตัวอย่างนวัตกรรมสร้างสรรค์ประสบการณ์ ซึ่งอิเก็ซชั่นตันด้วยตัวอย่างในศตวรรษที่ 19 สักหนึ่งเรื่อง เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น ในยุคสมัยที่การจับจ่ายซื้อของตามห้างสรรพสินค้าเริ่มต้นขึ้น แมร์แซล ฟิลด์ (1834 - 1906) ผู้บุกเบิกวงการค้าปลีกของนครชิคาโกและของสหรัฐฯ ทำให้ลูกค้าที่เดิน จับจ่ายซื้อของในห้างของเขา ได้รู้จักกับประสบการณ์ซื้อบินปิงใหม่ๆ ที่นำเพลิดเพลิน เจริญใจยิ่งกว่าเดิม ด้วยแนวคิดปฏิวัติรูปแบบการค้าปลีก ที่ “ลูกค้าย่อ้มถูกเสมอ” แมร์แซล ฟิลด์ นี้เองทำให้ลูกค้าได้เดินห้างที่สวยงาม ตกแต่งประดับประดาจัด แสดงสินค้าอย่างมีรสนิยม ห้างสรรพสินค้าลายเป็นสถาณที่นัดพบที่ทันสมัย เจ้าภาพของวงการห้างสรรพสินค้า คนนี้ได้นำแนวคิด “การให้บริการลูกค้า” มาแปลงให้เป็นรูปธรรม อาทิเช่น ด้วยนโยบายและสโลแกน “Give the lady what she wants” ระบบสินค้าราคาเดียว การรับคืนสินค้าอย่างไม่มีเงื่อนไข และการรับส่งสินค้าถึงบ้าน นี่คือนวัตกรรมของยุค ที่ไม่เคยมีใครทำมาก่อน แนวคิดของฟิลด์ได้สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ตามจำนำมาก และได้นำเมริคันชนเข้าสู่ยุคใหม่ ของการบริการลูกค้าอย่างแท้จริง

สิ่งที่แมร์แซลฟิลด์ได้ริเริ่มเอาไว้มีร้อยกว่าปีก่อน กลายมาเป็นบริการพื้นฐานในห้างสรรพสินค้าในปัจจุบัน

นวัตกรรมสร้างสรรค์ประสบการณ์ใหม่ของลูกค้าก็ เป็นเช่นเดียวกับนวัตกรรมประเภทอื่นๆ ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการ “สร้างความแตกต่าง” ให้เกิดขึ้นอย่างไรก็ตาม ความแตกต่างตรงนี้ไม่จำเป็นต้องอยู่ในรูปของการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ก้าวล้ำนำสมัยเสมอไป เช่นที่นวัตกรรมทางการท่องเที่ยวที่ไม่ได้จำกัดอยู่ที่สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวที่มีเทคโนโลยีเกินหน้า ยุคสมัยอย่าง Virtual Reality (ความจริงเสมือน) หรือ Virtual Tourism (การท่องเที่ยวเสมือนจริง) หรือ การท่องเที่ยวไปนอกชั้นบรรยากาศโลกเท่านั้น แต่อาจหมายถึงการสร้างคุณค่าที่แตกต่างให้เกิดขึ้นในใจของลูกค้า และทำให้ลูกค้าเกิดความรู้สึกใหม่ๆ หรือ ประสบการณ์ใหม่ๆ ที่ต่างไปจากเดิม นวัตกรรมทางการท่องเที่ยวที่อย่างพุดลิงในที่นี้ได้แก่ โปรแกรมสะสมไมล์ของสายการบิน หรือที่เรียกวันว่า Frequent Flyer Program เหตุที่มีมองว่าโปรแกรมสะสมไมล์เป็นนวัตกรรมที่เหนือชั้นกว่าลูกคอลีนทางการตลาด โดยทั่วๆ ไป ก็ เพราะโปรแกรมนี้ได้ “สร้างคุณค่า” ให้กับสินค้าและบริการหลักอย่างยั่งยืน กลายเป็น โปรแกรมที่ “มีค่าและราคากัน” ในตัวของมันเอง ในที่สุด รวมทั้งยังนำไปสู่รูปแบบการให้บริการใหม่ๆ ต่อยอดแตกแขนงอย่างน่าทึ่ง

สิ่งพิสูจน์ความสำเร็จของนวัตกรรมสะสมไมล์ที่เห็นได้ชัดคือ ความอยู่ยั่งคงกระพันนานาถึง 27 ปี แม้จะลูกคอลีนแบบจากคู่แข่ง แต่การลอกเลียนแบบกลับทำให้โปรแกรมสะสมไมล์มีการเติบโตอย่างน่าสนใจ มากถึงวันนี้คงไม่มีนักเดินทางคนใดที่ไม่รู้จักโปรแกรมสะสมไมล์ของสายการบิน เช่นเดียวกับแบบไม่มีใครไม่รู้จักแนวคิดที่ว่า “ลูกค้าย่อ้มถูกเสมอ” โปรแกรมสะสมไมล์โปรแกรมแรก ของโลกได้ถือกำเนิดขึ้นในปี ค.ศ. 1981 เมื่อสายการบิน American Airlines ได้แนะนำให้นักเดินทาง ได้รู้จักกับ AAdvantage โปรแกรมสะสมไมล์ที่ออกแบบมาเพื่อมัดใจนักเดินทาง ให้จังรักภักดีอยู่กับสายการบิน American Airlines นวัตกรรมที่ดีนี้ไม่เพียงแต่จะต้องโดนใจลูกค้าเดิมเท่านั้น

แต่ยังควรจะเป็นที่ถูกต้องจากลุ่มลูกค้าใหม่ๆ ที่เปลี่ยนใจหันมาใช้บริการในไม่ช้า สายการบินอื่นในสหรัฐฯ ก็สร้างโปรแกรมเลียนแบบขึ้นมา เพื่อป้องกันไม่ให้ลูกค้าของตนหนีไปบินกับสายการบินคู่แข่ง และความนิยมของการสะสมไมล์ก็ได้แพร่หลายไปทั่วโลก ในปี 2006 ซึ่งครบรอบ 25 ปีของโปรแกรมสะสมไมล์ มีการประมาณกันว่าสายการบินทั่วโลกกว่า 180 สาย ต่างก็มีโปรแกรมสะสมไมล์เพื่อมัดใจลูกค้า และนักเดินทางกว่า 180 ล้านคนก็เป็นสมัชิกโปรแกรมสะสมไมล์โปรแกรมใดโปรแกรมหนึ่ง (http://www.webflyer.com/company/press_room/facts_and_stats/frequent_flyer_facts.php)

คุณค่าที่ลูกค้าได้รับ

แนวคิดเบื้องต้นของโปรแกรมดังกล่าว คือ การที่นักเดินทางสะสมแต้มที่มีหน่วยเป็นไมล์ตามระยะเวลาที่บินกับสายการบินนั้นๆ และนำไมล์ที่สะสมได้มาแลกบัตรโดยสารฟรี ดังนั้นยิ่งบินบ่อยกับสายการบินขาประจำ ก็ยิ่งได้แต้มมาก จริงๆ แล้วนี่คือสูตรสำเร็จในการส่งเสริมการขายที่คุ้นเคย อย่างเช่น 10 ชั้น แลก 1 ชั้น หรือลดราคาให้ และเมื่อสายการบินอื่นๆ เช่นโปรแกรมสะสมออมมาแข่งกัน ลูกค่านำในการแลกไมล์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ นอกเหนือจากบัตรโดยสารฟรีที่เป็นสิ่งค้ายอดฮิตแล้ว ยังมีผลิตภัณฑ์หรือบริการทางการเดินทางอื่นๆ อาทิเช่น แลกห้องพักของโรงแรมที่ร่วมโปรแกรม หรือ เลื่อนระดับชั้นโดยสารเป็นชั้นนักระดับ และการเพิ่มน้ำหนักของสัมภาระ นอกเหนือนี้ยังมีสิทธิประโยชน์อื่นๆ อาทิเช่น สิทธิในการใช้ห้องพักรับรองสำหรับผู้โดยสารที่สนามบิน หรือ ได้สิทธิในการจองห้องเช็ค-อินก่อน เป็นต้น

จุดแข็งขั้นใหม่ของโปรแกรมสะสมไมล์เริ่มขยายมาเป็นการได้รับการปฏิบัติที่แตกต่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากได้เป็นสมาชิกบัตรทอง บัตรทองไม่เพียงแต่เป็นสัญลักษณ์ของนักเดินทางที่บินบ่อย บินไกล หรือบินแพงเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการได้รับสิทธิ์ที่สร้างความรู้สึก

สุดพิเศษให้กับลูกค้าในการใช้ห้องรับรองที่ห้องรอนานบินทั่วโลก และการบริการที่เอาใจใส่ของพนักงานสายการบิน บัตรทองของสายการบินต่างๆ จึงเป็นที่หมายปองของนักเดินทางทั่วโลก อภิสิทธิ์ที่บอร์ดบันและฐานะของนักเดินทางนี้แหล่งได้สร้างคุณค่าใหม่ๆ ในเชิงประสบการณ์ให้กับนักเดินทาง และทำให้โปรแกรมสะสมไมล์แตกต่างไปจากโปรแกรมแรกของทั่วๆ ไปที่เล่นกับความต้องการเดิมๆ ของลูกค้า

คุณค่าและราคาของไมล์

ปัจจัยต่อมาที่ทำให้โปรแกรมสะสมไมล์เป็นสุดยอดプログラムก็คือ ความหลากหลายของลิฟท์ประโยชน์ที่พึงได้รับ และนับวันก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อาทิเช่น เช่ารถซื้อหัวร์ สปาทรีทเม้นท์ บัตรกำนัลรับประทานอาหารในบางประเทศนั้นสามารถใช้ไมล์ซื้อซีดีเพลงหรือนิตยสารได้ นิตยสาร The Economist เรียกไมล์สะสมว่าเป็นเงินตราสกุลใหม่ของโลกที่มีผู้คนตั้งอกตั้งใจเก็บสะสม เลี้ยงก่อวายอดเงินในธนาคาร มีรายงานว่าการเจราดร่วงลงบัดในคดีหย่่ร่างในสหรัฐฯ นั้นต้องมีการทดลองกันเรื่องไมล์สะสมไม่ต่างจากทรัพย์สินอื่นๆ เมื่อไมล์สะสมถูกให้ค่าเฉลี่ยนเงิน สภาพคล่องของเงินสกุลนี้จึงเป็นประเด็นทางการแห่งขันอีกประเด็นหนึ่ง แม้ว่าจะมีสินค้าให้เลือก ให้แลกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่บัตรโดยสารก็ยังเป็นสิ่งค้ายอดนิยมตลอดกาล ในปี 2004 บัตรโดยสารกว่า 20 ล้านใบเป็นบัตรโดยสารที่ใช้ไมล์แลก และในเที่ยวบินฯ หนึ่งจะมีลูกค้าประมาณร้อยละ 7-8 ที่บินฟรี (The Economist, 2005)

Webflyer.com (http://www.webflyer.com/programs/award_upgrade_index) รวบรวมอัตราความสำเร็จในการแลกบัตรโดยสารในเที่ยวบินที่นักเดินทางต้องการจะบินและพบว่า ผู้โดยสารของสายการบิน US Airways สามารถแลกบัตรโดยสารได้สำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 67 ผู้โดยสารของสายการบินแคนาดาแลกได้สำเร็จร้อยละ 63 การบินไทยอยู่ที่ร้อยละ 62 และ

British Airways มีอัตราความสำเร็จในการแลกอยู่ที่ร้อยละ 55 ส่วนการเลื่อนชั้นโดยสารนั้น ผู้โดยสารของสายการบิน US Airways สามารถเลื่อนชั้นโดยสารให้ดีกว่าเดิมได้สำเร็จร้อยละ 74 ในขณะที่ผู้โดยสารของ British Airways สามารถอพเกรดที่นั่งได้เพียงร้อยละ 22 จากอัตราความสำเร็จที่กล่าวมา จะเห็นว่ากูเก็ติกาของ British Airways น่าจะเคร่งครัดกว่าของสายการบินอื่นๆ และนั่นย่อมล่งผลให้นักเดินทางหงุดหงิดใจได้ไม่น้อย ปัญหาอีกประการหนึ่งที่จะส่งผลต่อความไม่พอใจของนักสะสมไมล์ได้แก่ ค่าของไมล์ที่ลดลง และนี่คือสิ่งที่พร้อมจะเกิดได้ตลอดเวลาทันทีที่สายการบินเพิ่มจำนวนไมล์ที่จะใช้แลกตัว หรือ ลดจำนวนที่นั่งที่ยอมให้แลกบินฟรี “อัตราแลกเปลี่ยน” หรือไมล์สะสมกีลดค่าลงทันที ความสำเร็จในการแลกบัตรโดยสารหรือสภาพคล่องและอัตราแลกเปลี่ยน จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ลูกค้าตัดสินใจเปลี่ยนไปเป็นสมาชิกโปรแกรมอื่น หรือเปลี่ยนไปใช้สายการบินที่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า

ນວຕກຮນທີ່ເປັນຮູປແບບຮູກຈິທຳ (New Business Model)

ด้วย “ค่าและราคา” ที่เกิดขึ้นของไมล์สะสมทำให้เกิดรูปแบบธุรกิจใหม่ๆ ขึ้นมาบริหารจัดการ “ค่าและราคา” นั้นๆ อาทิเช่น ความกังวลใจของนักเดินทางว่า ไมล์สะสมจะลดค่าลงทำให้เกิดการให้บริการหรือธุรกิจรับประทานไมล์เข้ามารับความเสี่ยงในการแลกไมล์ นอกจากรูปแบบนี้บัตรเครดิตอย่าง อเมริกัน เอ็กซ์เพรสก็ได้ออกนโยบายรับประทานไมล์ขึ้น แต่ก็เฉพาะลูกค้าในสหราชอาณาจักร เท่านั้น ที่ล้ำหน้าไปกว่าการรับประทานไมล์คือ การซื้อขายไมล์ที่สะสม หากนักเดินทางไม่มีโอกาสได้ใช้ไมล์ ที่มีอยู่ก็อาจขายได้ จริงอยู่สายการบินได้ออกระเบียบท้ามขายไมล์ แต่ปัจจุบันก็มีตลาดรับซื้อขายไมล์ที่ฝาฝืนระเบียบนี้อยู่ การที่นักเดินทางให้ความสำคัญกับค่าของไมล์สะสมทำให้เราคาดเดาได้ว่า หากสายการบินไม่สามารถรักษาค่าของไมล์ไว้ได้ โปรแกรม

สะสมไม่เลือก และสามารถบินนั่งกีจจะเลื่อมความนิยมอย่าง
แน่นอน เมื่อได้ที่ทุกฝ่ายใจกว้างยอมรับการเกิดขึ้นใหม่
ของเงินสกุลไม่เลือกสะสมนี้ได้ ก็คงจะเกิดบริการใหม่ๆ
รูปแบบต่างๆ ที่จะรักษาค่าไม่เลือกตามมาอย่างแน่นอน

จะเห็นได้ว่า โปรแกรมสะสมไมล์ได้เข้าไปมีส่วนร่วงและเสริมประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับลูกค้า ที่ไม่เพียงแต่จะอาจริงเงาจังกับไมล์ที่มีอยู่ในมือเท่านั้น แต่ยังทางเพิ่มพูนทรัพย์สินดังกล่าว ในทุกหนทางที่ทำได้ ในวันนี้เราสามารถสะสมไมล์ได้โดยไม่ต้องเดินทาง ระหว่างประเทศไปไหน เพียงแค่ใช้จ่ายด้วยบัตรเครดิตและสะสมแต้มในรูปของไมล์ นักสะสมไมล์เข้าใหญ่ในวันนี้ จึงได้แก่ นักซื้อปั๊มน้ำดับเพลิง เป็นว่าเล่น โดยเป็นการใช้บัตรเครดิตที่เป็นพันธมิตรกับโปรแกรมสะสมไมล์ของสายการบิน การใช้จ่ายผ่านบัตรจึงเป็นการสะสมไมล์ไปในตัว ว่ากันว่าไมล์สะสมมากกว่าครึ่งมาจาก การซื้อปั๊มน้ำหัวรูด นั้นการใช้บัตรเครดิตจ่ายเป็นค่าผ้าตัด จ่ายภาษี และค่างานศพ ก็สามารถใช้แลกไมล์ได้ การใช้ไมล์ล่อตัวล่อใจลูกค้ายังขยายวงไปถึงบริษัทโทรศัพท์เคลื่อนที่ โรงแรม บริษัทเช่ารถ ร้านค้าปลีก รวมทั้งตัวแทนขายที่ดิน ดังนั้นการสร้างช่องทางใหม่ ในการสะสมไมล์ได้สะดวกยิ่งขึ้น จึงเป็นการทำให้โปรแกรมน่าเดึงดูดใจมากขึ้น

คณค่าที่สายการบินได้รับ

การสะสมไมล์ผ่านบัตรเครดิตหรือการซื้อบัตรโดยอิ่นๆ นี่แหลกได้สร้างช่องทางสร้างรายได้มหาศาลให้กับสายการบิน นิตยสาร The Economist กล่าวถึงโปรแกรมสะสมไมล์ที่เริ่มต้นจากการเป็นเครื่องมือในการแข่งขัน และเติบโตเป็นหน่วยธุรกิจที่สร้างรายได้อย่างงามให้กับสายการบิน การขายไมล์ให้กับบัตรเครดิตสามารถสร้างรายได้ให้อุตสาหกรรมการบินทั่วโลกกว่าหนึ่งหมื่นล้านเหรียญสหราชอาณาจักรต่อปี และที่เดียวไปกว่านั้น คือ สายการบินจะได้รายได้ทันที ในขณะที่การแลกไมล์เพื่อบินฟรีจะเกิดขึ้นหรือไม่และเมื่อได้ยังไม่มีใครบอกได้ โดยส่วนใหญ่แล้ว สายการบินส่วนใหญ่

จะให้มีลักษณะ 1 ไมล์ต่อการบิน 1 ไมล์ เวลาที่สายการบิน เอาไมล์ไปขายให้กับบริษัทบัตรเครดิต ราคาไมล์จะอยู่ที่ 1-2 เช็นต์ต่อ 1 ไมล์ แต่ถ้าเป็นเส้นทางยอดนิยมคือจากญี่ปุ่นไปกลับสหรัฐฯ ไมล์หนึ่ง ก็จะมีราคาถึง 10 เช็นต์ ที่เดียว ข้อดีอีกประการหนึ่งคือโปรแกรมสะสมไมล์ ยังเป็นฐานข้อมูลขนาดใหญ่ ที่ธุรกิจสายการบินอาจใช้ประโยชน์ในการศึกษาพฤติกรรมการเดินทางและการโฆษณาต่างๆ

แต่ก็ต้องยอมรับว่างานวิจัยเชิงวิชาการบางส่วน ยังมีข้อสงสัยเกี่ยวกับประโยชน์ของไมล์สะสม และผลประโยชน์ที่สายการบินได้รับจากโปรแกรมสะสมไมล์ บ้างก็ว่าโปรแกรมสะสมไมล์ช่วยเพิ่ม ส่วนแบ่งทางการตลาดเฉพาะกรณีที่เป็นสายการบินขนาดใหญ่ (Lederman, 2003) บ้างก็ว่า โปรแกรมสะสมไมล์ เป็นอุปสรรคต่อการเข้าสู่อุตสาหกรรมของสายการบิน รายใหม่ (Cairns and Galbraith, 1990) และบ้างก็ว่า ทำให้อุตสาหกรรม สายการบินเสียหายในภาพรวม

ทำให้ราคาเฉลี่ยของบัตรโดยสารลดลง แต่ก็เป็นการดูแลวัสดุภาพของผู้บริโภคให้ดีขึ้น (Caminal and Claici, 2007)

แม้ว่าวันนี้รูปแบบในการเดินทางด้วยสายการบิน ยังเป็นความคุ้นเคยเดิมๆ แต่โปรแกรมสะสมไมล์ รวมทั้งอภิสิทธิ์ทั้งหลายที่ได้รับในการเดินทางก็ทำให้ นักเดินทางอิ่อมอกอิ่มใจกับการเดินทางนั้นๆ มาขึ้น โปรแกรมสะสมไมล์แม้จะไม่เข้าข่ายนวัตกรรมที่ พลิกผันชีวิตมนุษย์ แต่ความนิยมที่เกิดขึ้นทั่วโลกและการต่อยอดจากโปรแกรมสะสมไมล์สู่ธุรกิจและบริการ อื่นๆ ทำให้เราเห็นแล้วว่า โปรแกรมสะสมไมล์เป็น ปรากฏการณ์ไร้พรแคนที่ยิ่งใหญ่อย่างแท้จริง วันนี้ หากนักเดินทางมีไว้บวกคิดถึงไมล์สะสมที่พึงจะได้สักนิด ก็เป็นบทพิสูจน์แล้วว่า โปรแกรมสะสมไมล์ไม่ได้เป็น เพียงคุณค่าที่เกิดขึ้นในใจลูกค้าเท่านั้น แต่ยังกลายมาเป็น วัฒนธรรมการเดินทางและส่วนหนึ่งของชีวิตนักเดินทาง และของธุรกิจสายการบินไปแล้ว

เอกสารอ้างอิง

- Davenport, T.H., Marius Leibold and Sven Voelpel (2006). **Strategic Management in the Innovation Economy.** Wiley: Erlangen. p.127.
- Lederman (2003).** Do Enhancements to Loyalty Programs Affect Demand? The Impact of International Frequent Flyer Partnerships on Domestic Airline Demand, mimeo MIT.
- Ramon Caminal and Adina Claici (2007).** Are loyalty-rewarding pricing schemes anti-competitive? International Journal of Industrial Organization. 25 (2007) 657-674.
- Robert D. Cairns and John W. Galbraith (1990).** Artificial Compatibility, Barriers to Entry, and Frequent-Flyer Programs. The Canadian Journal of Economics. Vol. 23, No. 4, (Nov., 1990), pp. 807-816
- The Economist (2005) Special Report: Funny Money.
http://www.webflyer.com/company/press_room/facts_and_stats/frequent_flyer_facts.php สืบค้นเมื่อ มิถุนายน 2551.
http://www.webflyer.com/programs/award_upgrade_index สืบค้นเมื่อ มิถุนายน 2551.